

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 13P/44/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211214654
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2211214654.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou vo veci starostlivosti o maloletého A. I., narodeného XX.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante, dieťa matky : K. K. I.Ö., narodená X.X.XXXX, bytom J., Ž. XXX, zastúpená Mgr. Gáborom Gálom, advokátom so sídlom v Galante, Agátová 15 a otca : Mgr. T. I.Ö., narodený XX.X.XXXX, bytom J., H. XXX, zastúpený JUDr. Evou Skačániovou, advokátkou so sídlom v Dunajskej Strede, Korzo Bélu Bartóka 3, o návrhu navrhovateľov : 1/ O. I., narodený XX.X.XXXX a 2./ S. I., narodená XX.X.XXXX, obaja bytom S., Š. XX, obaja zastúpení JUDr. Helenou Buzgóovou, advokátkou so sídlom v Dunajskej Strede, Alžbetínske námestie 2, o návrhu navrhovateľov na úpravu styku s maloletým dieťaťom, takto

rozhodol:

Styk maloletého dieťaťa s navrhovateľmi v I. a v II. rade sa upravuje tak, že navrhovatelia v I. a v II. rade sú oprávnení stretávať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny víkend v roku v čase od soboty od 09.00 hod. 18.00 hod., s tým, že otec je povinný maloleté dieťa v stanovenej dobe prevziať v mieste jeho bydliska, kde je povinný ho po ukončení styku matke vrátiť a matka je povinná maloleté dieťa na styk pripraviť.

Matka je povinná nahradiť trovy konania štátu vo výške 96,16 eur, na účet tunajšieho súdu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovatelia, starý otec a stará matka, maloletého dieťaťa sa návrhom zo dňa 16.9.2011 domáhali, aby súd upravil ich styk s maloletým dieťaťom, každý párny týždeň v nedeľu od 9.00 hodiny do 18. 00 hodiny, s tým, že si maloleté dieťa prevezmú a po ukončení styku odovzdávajú v mieste bydliska matky, s odôvodnením, že matka brániť styku otca s dieťaťom a teda ani oni, starí rodičia, nemajú môžu sa stretnúť sa s vnukom, ktorého naposledy videli v apríli 2011.

Návrhom zo dňa 2.5.2014 sa navrhovatelia domáhali styku v rozsahu každej nepárnej nedele v roku, v čase od 9.00 hodiny do 18.00 hodiny, vzhľadom k tomu že predbežným opatrením bol v každú párnú nedeľu v roku upravený styk otca maloletým dieťaťom, pričom dieťa má aj rodinných príbuzných, ktorí navrhovateľov navštevujú.

Súd vykonal dokazovanie oboznámení sa s výsluchom matky, otca, starých rodičov, znaleckým dokazovaním s výsluchom znalca, čítaním sa oboznámil s rodnými listami, s potvrdeniami, s

fotodokumentáciou, s lekáorskými správami, s rozhodnutiami s výzvou, s uzneseniami, s rozhodnutiami a obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 17 P 358/2012 a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

Rodičia maloletého dieťaťa sú manželia, ktorých manželstvo nebolo doposiaľ rozvedené, pričom z ich manželstva pochádza jedno maloleté dieťa, syn A., narodený XX.X.XXXX. Rodičia spolu nežijú od júna 2011, kedy matka opustila spoločnú domácnosť. Vo veci úpravy výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn 17 P 358/2012 konanie, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Vo veci bolo dňa 5. 1. 2012 právoplatne nariadené predbežné opatrenie (uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 10 P 38/ 2011 - 455 zo dňa 5. 1. 2012 v spojení sa s uznesením Krajského súdu k v Trnave č.k. 9CoP 6/ 2012 - 500 zo dňa 6.3.2012), na základe ktorého sa maloletý A. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky a upravil sa jeho styk s otcom každý párný víkend v roku v sobotu od 9.00 hodiny do 15.00 hodiny, za prítomnosti matky a v jej bydlisku, všetko až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Naposledy bol styk otca s maloletým dieťaťom právoplatne upravený predbežným opatrením tunajšieho súdu zo dňa 22. 10. 2013, č.k. 17 P 358/2012-616 a to každý párný víkend v roku v čase od soboty od 10.00 hodiny do 17.00 hodiny a v nedeľu od 10.00 hodiny do 17.00 hodiny. Dňa 22.10.2013 nariadil súd rodičom aj výchovné opatrenie v trvaní 6 mesiacov a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu, na ktorom sa otec podľa jeho vyjadrenia zúčastňoval pravidelne, matka len prvého a posledného. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.11.2013.

V čase, keď bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa usporiadané a to do konca roku 2010, zvykli rodičia spolu s maloletým dieťaťom navštevovať starých rodičov z otcovej strany každú druhú nedeľu na obed a okrem toho na sviatky a to meniny a narodeniny rodinných príslušníkov, pričom ich bolo osem členov rodiny a počas vianočných sviatkov a veľkej noci. Vo zvyšné nedele chodievali na obed k starým rodičom z matkinej strany. Styk so starými rodičmi z otcovej strany neprebíhal len v období, keď mal starý otec zdravotné problémy, kvôli ktorým mu bolo odporučené obmedziť návštevy iných osôb, pričom stará matka sa o neho starala a v období od apríla 2011, kedy medzi navrhovateľmi a otcom dieťaťa prišlo ku konfliktu ohľadne ich výhrad voči matkinej viazanosti na ľudového liečiteľa W. N., ktoré výhrady otec spočiatku neakceptoval. Styk so starou matkou z matkinej strany bol po narodení dieťaťa prakticky dennodenný. Starý otec z matkinej strany býval neskôršie prítomný pri styku otca v domácnosti matky. K rozsahu v akom v súčasnosti prebieha styk maloletého so starými rodičmi z matkinej strany sa účastníci konania, ani právny zástupca matky nevedeli vyjadriť.

Matka na pojednávaní dňa 27.3.2012 súhlasila s úpravou styku so starými rodičmi z otcovej strany každý párný týždeň v nedeľu od 10.00 hodiny do 13. 00 hodiny s tým, že dieťa prevezmú a odovzdajú im ho jej rodičia, ktorí aj budú prítomní pri styku a po ukončení styku ho oni odovzdajú späť. Neskôr matka svoj názor zmenila a s úpravou styku nesúhlasila, namietala voči nedostatočnej starostlivosti navrhovateľov o maloleté dieťa v minulosti, ich averzii voči nej a jej partnerovi a argumentovala aj obavami o zdravie a bezpečie maloletého dieťaťa. Navrhovatelia priznali výhrady voči partnerovi matky, ktoré pramienajú zo spôsobu zamerania jeho práce a voči spôsobu akým matka odišla zo spoločnej domácnosti s otcom a jej neochoty komunikovať akýmkoľvek spôsobom. V tomto smere mal výhrady voči matke aj otec, pričom matka namietala zase správanie sa otca, ktorý mal podľa nej tendenciu riešiť s ňou počas styku ich vzájomné problémy. Medzi rodičmi, starým rodičom a partnerom matky prišlo k viacerým konfliktom, ktoré boli riešené priestupkovo, trestnoprávne. Všetky konania majú byť aktuálne právoplatne zastavené alebo odmietnuté.

Dňa 11.10.2013 bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia Doc. PhDr. X. I. CSc., z ktorého súd zistil, že emocionálna väzba medzi rodičmi a starými rodičmi sú odchodom matky zo spoločnej domácnosti silne narušené, viazne medzi nimi komunikácia, z čoho potom vznikali nedorozumenia ohľadne starostlivosti o maloletého, a ktorý odporučil z hľadiska jeho zdravého vývinu ošetriť komunikáciu medzi matkou a otcom ako je starými rodičmi. Podľa znalca vývoj vzťahu maloletého dieťaťa ku starým rodičom je poznačený nedostatočným stykom so starými rodičmi a citová väzba je ovplyvnená dlhšími absenciami dieťaťa zo sociálneho prostredia starých rodičov. Starí rodičia pritom žijú usporiadaným rodinným životom a teda pobyť maloletého v

harmonickom rodinnom prostredí by bol v prospech rozvoja jeho mentálnych schopností, sú v dobrej mentálnej a fyzickej kondícii a neboli u nich zistené žiadne nedostatky, prípadne patologické črty, pre ktoré by mohli negatívne pôsobiť na maloletého, pričom podľa zistení znalca sú naňho silne emocionálne naviazaní. Aj vzájomný vzťah starých rodičov a rodičov dieťaťa je poznačený rozchodom rodičom, pričom starí rodičia pociťujú voči otcovi istú formu sústrasti a voči matke emocionálnej dištanc, ktorý by boli ochotní aj tolerovať. Dieťa je v súčasnosti mimoriadne intenzívne viazané na matku, ktorá sa po rozchode intenzívne pripútala na svoje dieťa, ktoré môže byť z takýchto nadmerných prejavov starostlivosti dezorientované a môže mať pocit ohrozenosti bez jej neprítomnosti. Vzťah dieťaťa k otcovi je ovplyvnený obmedzeným stykom a podľa znalca, primárne treba zabezpečiť pravidelný styk a pobyt maloletého u otca, najmenej každý druhý týždeň od piatku do nedele, bez prítomnosti matky, s prespatím, čo umožňuje aj pravidelný styk so starými rodičmi a maloletým a aby sa tento mohol realizovať bez sprievodných konfliktov. Podľa znalca by pre dieťa bolo vhodné zabezpečiť dlhšie pobyty v širšom sociálnom okolí, pričom prítomnosť starých rodičov v sociálnom prostredí maloletých t.j. sociálne prostredie dvoch generácií, obyčajne pozitívne pôsobí na dieťa. Podľa zistení znalca je maloletý vzhľadom na svoj vek a mentálnu vývojovú etapu neschopný zaujať reálne stanovisko k stretnutiam so starými rodičmi, zo svojho sociálneho prostredia preberá predovšetkým emocionálne reakcie dospelých, pričom ide o nevedome ovplyvňovanie dieťaťa.

Právny zástupca matky namietal voči niektorým častiam podaného znaleckého posudku a to v časti opisu príchodu dieťaťa na vyšetrenie, vyjadrenia, že dieťa nie je ochotné reagovať na znalca ani a jeho sociálne správanie nezodpovedá veku dieťa, ktoré nedokáže komunikovať s cudzou osobou ani v prítomnosti matky, ktoré konštatovania znalca nepovažoval za objektívne, pretože znalec, aj keď žartovne, ale pre dieťa nepochopiteľne, privítal dieťa s konštatovaním, aby sa na neho ani nepozrel inak mu odhrýzne hlavu.

Znalec vypočutý na pojednávaní uviedol, že spôsob príchodu matky a dieťaťa nič nemení na tom, že dieťa bolo veľmi emocionálne naviazaná na matku, liplo na nej a bolo s ním ťažké komunikovať. Uviedol, že vždy sa snaží prekonať zábrany, ktoré deti voči nemu majú, má za sebou 50 ročné skúsenosti a keď aj povedal žartovnú poznámku, táto nebola ani protiprávna ani protipsychologická a ak niekto vytrhne vetu z kontextu, má potom celkom iný význam, ale ani napriek tomu sa mu zábrany prekonať nepodarilo. Znalec uviedol, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa v čo najširšom rozsahu stýkalo s otcom a starými rodičmi z jeho strany a aby tieto stretnutia boli bez konfliktov. Z vyšetrenia však vyplynulo, že navrhovatelia majú voči matke výhrady a nevie do akej miery sú schopní ich prekonať, pretože dieťa reaguje nielen na verbálne prejavy ale aj neverbálne, cíti nevraživosť a reaguje na ňu a v prípade, ak sa nepodarí zúčastneným osobnú averziu prekonať nebude to dobre vplývať na psychiku dieťaťa. Podľa znalca je dieťa vytrhnuté zo širšieho sociálneho kontaktu a preto by pre neho bolo vhodné navštevovať materskú škôlku, prípadne iné zariadenia, rozšíriť styk s otcom a mať čo najširší styk so starými rodičmi.

Právny zástupca matky navrhol ostatný návrh navrhovateľov zamietnuť, z dôvodu, že rozhodnutím tunajšieho súdu bol dočasne upravený styk otca s maloletým dieťaťom, ktorý sa aj realizuje a dieťa má teda možno stretávať sa so starými rodičmi, čo sa aj uskutočňuje.

Navrhovatelia potvrdili, že od novembra 2013 sa stýkajú s maloletým dieťaťom počas jeho styku s otcom, trvali však na úprave styku každú nepárnu nedeľu od 9.00 hodiny do 18.00 hodiny, resp. sobotu v rovnakom čase, pretože styk s otcom je minimálny. Otec si dieťa v sobotu vyzdvihne u matky a tento deň trávi s otcom, ktorý žije v Matúškove, pričom má novú partnerku, s ktorou má malé dieťa, 5 mesačnú Q. a v nedeľu chodia spolu na obed k navrhovateľom do S.. Zvyknú absolvovať krátky výlet, ale keď je dieťa unavené a ľahne si poobede spať, tak im to krátkosť času nedovolí, pretože, aby bol otec na čas u matky, musí odísť už o 16.30 hodine.

Matka sa u znalca vyjadrila, že je spokojná so spôsobom styku otca s maloletým dieťaťom a po čase, keď si dieťa zvykne na nové prostredie, by súhlasila s tým, aby maloletý mohol u otca prespávať. Matka je v súčasnej dobe na rodičovskej dovolenke s maloletou C., narodenou dňa XX.X.XXXX a A., narodeným dňa XX. X. XXXX, ktoré deti pochádzajú z jej vzťahu s W. N., s ktorým žije v spoločnej domácnosti od 20.6.2011. W. Popluhár je ľudový liečiteľ, o ktorom boli uverejnené články v časopise

Plus s 7 dní s názvom „Ďalšie obete“ a „Neviditeľné bábätká“. V čase šetrenia pomerov u matky dňa 30.8.2011 bol partner matky zamestnaný s príjmom vo výške 800 euro, rozvedený, pričom mal vo výchove 3 dcéry, z toho 2 maloleté a v spoločnej domácnosti bývali s jeho matkou, v rodinnom dome v jej osobnom vlastníctve. Rodinný dom pozostával zo siedmich izieb, kuchyne a sociálneho zariadenia, ktoré miestnosti boli zariadené, udržiavané vo vzornej čistote a poriadku. Maloletý mal vlastnú izbu. Matka mala podľa kolízneho opatrovníka vytvorené vhodné podmienky pre výchovu a výchovu svojho maloletého syna.

Maloletý bol dňa 7.7.2011 ošetrený detským pediatrom pre neadekvátne prejavy po kontakte s otcom a bolo mu odporúčané psychiatrické alebo neurologické vyšetrenie. V ten istý deň bolo dieťa podrobené vyšetreniu u psychológa v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Galante (ďalej len „centrum“) ohľadne jeho zverenia, pričom bolo odporúčané zveriť dieťa matke, pretože je na ňu výrazne citovo naviazané a agresívne výstupy zo strany otca na matku vníma ako aj seba ohrozujúce. Dňa 2.9.2011 bolo dieťa po zmenách v správaní a nespavosti po rodinnej hádke s otcom, ktorý mal byť na matku agresívny poslaný na psychiatrické vyšetrenie, ktorého sa aj zúčastnil v ten istý deň a boli mu odporúčané kontroly a poradenstvo, tie boli v dňoch 16.9.2011 a 8.11.2011 so záverom, že došlo k lepšiu zlepšeniu spánku. Dňa 7. 9. 2011 bolo dieťa opäť vyšetrené psychológom, ktorý odporučil naďalej stretávanie sa dieťaťa s otcom, za prítomnosti matky, vo vzdialenosti, aby nerušila aktivity otca so synom. Maloletý doposiaľ nenavštevuje materskú školu, ale podľa vyjadrenia právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 9.6.2014 mal byť od septembra 2014 prijatý, pričom nemala vedomosť, že by aktuálne navštevoval alebo bol liečený v ambulancii psychiatra alebo pedopsychiatra, alebo v centre.

Kolízny opatrovník navrhol vzhľadom k výpovedi znalca, ktorý pred súdom niekoľkokrát zdôraznil, že na maloleťom sú badateľné črty izolácie a preto by mal byť styk so starými z otcovej strany rozšírený aj mimo styku upraveného s otcom, každú nepárnu sobotu. Maloletý nenavštevuje žiadne zariadenie, ani materskú školu, je zväčša domáča s matkou, pretože tá má okrem neho ešte dve maloleté deti, narodené v roku 2012 a 2013 a preto je nepravdepodobné, že by s ním realizovala nejaké aktivity mimo domu. Za uvedených dôvodov bude takéto rozhodnutie v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 25 ods.5 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd upraví styk maloletého dieťaťa s jemu blízkymi osobami, ak to vyžadujú pomery v rodine a ak to bude v jeho záujme. Najmä aby sa dieťa mohlo stykať s blízkymi osobami, ku ktorým prechovávalo citový vzťah a vzhľadom na pomery v rodine sa mu styk s nimi neumožňuje, resp. sa mu v ňom zabraňuje. Za blízku osobu sa v zmysle ust. § 116 Občianskeho zákonníka považuje okrem iného starí rodičia, súrodenci, ale aj iné osoby v pomere rodinnom ako tety, bratrance a sesternice.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odo dňa prerušenia spolužitia rodičov zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého A. jeho matka, ktorého pomery v časti zverenia boli dočasne upravené predbežným opatrením, na základe ktorého sa uznesením zo dňa 5.1.2012 dočasne upravil aj jeho styk s otcom, najskôr v rozsahu každej párnej soboty v roku v čase od 9.00 hodiny do 15.00 hodiny, v bydlisku matky a za jej prítomnosti a uznesením zo dňa 22.10.2013 v širšom rozsahu a to každú párnú sobotu a aj nedeľu, oba dni v čase od 10.00 hodiny do 17.00 hodiny, bez prítomnosti matky a mimo miesta jej bydliska. Navrhovatelia, starí rodičia z otcovej strany, sa s maloleťým vnukom nestýkali od apríla 2011, ktorý čas predchádzal odchodu matky zo spoločnej domácnosti v júni 2011, až do októbra resp. novembra 2013, kedy bol upravený styk s otcovi aj mimo miesta bydliska matky. Pred odchodom matky zo spoločnej domácnosti bol styk vnuka so starými rodičmi pravidelný, s výnimkou

zdravotnej indispozície navrhovateľa v 1. rade, kvôli ktorej mu bola odporúčaná sociálna izolácia a navrhovateľka v 2. rade sa o neho starala a obdobíu od apríla 2011 do júna 2011, ktorý čas bol poznačený nervozitou a z toho prameniáciami nezhodami medzi všetkými zúčastnenými kvôli zmenám v správaní sa matky. Uvedené kontakty medzi navrhovateľmi a ich maloletým vnukom, ktorý bol v tom čase ich jediný, bol citovo naplnený, o čom svedčí priložená fotodokumentácia, vyjadrenia účastníkov konania na strane navrhovateľov a otca a aj zistenia znalca, napriek výhradám matky. Podľa aktuálnych zistení znalca navrhovateľa žijú v súčasnosti usporiadaným rodinným životom, sú v dobrej mentálnej a fyzickej kondícii a neboli u nich zistené žiadne nedostatky, prípadne patologické črty, pre ktoré by mohli negatívne pôsobiť na maloletého. Naopak na strane maloletého badať podľa znalca prejavy sociálne izolácie prameniáce z rozchodu rodičov, po ktorom sa matka na dieťa intenzívne naviazala. Napriek pochybnosti právneho zástupu matky o objektivite znalca v tejto časti podaného znaleckého posudku, ktoré znalec odstránil svojim vyjadrením na pojednávaní mal súd tieto závery za preukázané, aj zo skutočnosti, že matka krátko po sebe porodila dve ďalšie deti, z ktorými bola rizikovo tehotná, čo jej ani z praktického hľadiska neumožňovalo a neumožňuje širšie sociálne kontakty v prospech maloletého A., ktorý doposiaľ nenavštevoval predškolské zariadenie a jeho kontakt s otcom a jeho príbuznými bol prerušený. Súd z uvedených dôvodov upravil styk navrhovateľov, ktorý sú na maloletého silne citovo naviazaný s maloletým dieťaťom aj mimo upraveného styku s otcom, v každú nepárnu sobotu v roku, aby ponechal súdu priestor na rozšírenie styku s otcom v čase každého párneho víkendu v roku. Otcovi sa narodilo z jeho druhovského vzťahu ďalšie dieťa a je teda v záujme maloletého vybudovať si pevné súrodenecké väzby aj k tomuto súrodencovi, pričom aj u navrhovateľov pribudli maloleté deti pochádzajúce zo súrodencov otca, s ktorým širším príbuzenstvom sa dieťa v minulosti stýkalo. Z uvedených dôvodov sa súd nestotožnil s názorom znalca, že je dostatočné, aby sa navrhovateľa stýkali s dieťaťom počas upraveného styku otca, pretože styk aj mimo tejto úpravy bude dieťaťu na prospech, v jeho záujme a okrem toho aj odbremení matku, ktorá má v starostlivosti tri maloleté deti vo veku do rokov. Takto upravený styk zodpovedá aj rozsahu v akom sa dieťa stýkalo s otcovou rodinou počas spoluzitia rodičov a umožňuje dieťaťu styk aj so starými rodičmi z matkinej strany v každú nepárnu nedeľu, tak ako bolo zvykom ešte v časoch, keď rodičia spolu usporiadane žili. Vzhľadom k tomu, že na strane navrhovateľov ešte úplne nevymizla averzia voči priateľovi matky a ich výhrad voči absencii komunikácie matky, ktorá aj bola príčinou početných nezhôd, čo napokon aj oni sami potvrdili a prisľúbili nápravu, uložil súd otcovi zabezpečiť prevzatie a odovzdanie dieťaťa od matky do sféry navrhovateľov, aby sa minimalizovali ich vzájomné interakcie. Súd o uložení žiadne ďalšieho výchovného opatrenia za účelom odstránenie komunikačných bariér nerozhodol, pretože ostatné výchovné opatrenie sa realizovalo posledných 6 mesiacov (od novembra 2013 do mája 2014) a skončilo sa krátko pred vyhlásením rozhodnutia v tejto právnej veci, pričom podľa názoru súdu badať na strane účastníkov konania zlepšenie.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

Súd nezisťoval názor maloletého vzhľadom k tomu, že podľa zistení znalca je na svoj vek a mentálnu vývojovú etapu neschopný zaujať reálne stanovisko k stretnutiam so starými rodičmi, zo svojho sociálneho prostredia preberá predovšetkým emocionálne reakcie dospelých, pričom ide o nevedome ovplyvňovanie dieťaťa

Podľa ustanovenia § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

V konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie, ktorý posudok znalec podal dňa 5.3.2014 a súd mu uznesením zo dňa 25.4.2014 č.k. 13 P 44/2014-421 priznal znalcovské v celkovej priznal vo výške 396,16 eur, ktoré vo výške 300 euro poukázal zo zložených preddavkov (matke zložila 150 eur a starí rodičia, spoločne nerozdielne 150 eur) a zvyšok vo výške 96,16 eur poukázal súd znalcovi z rozpočtových prostriedkov.

Pretože v súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním vznikli štátu trovy na vyplatenom znalcovskom z rozpočtových prostriedkov súdu v celkovej výške 96,16 eur, pričom matka nebola v konaní úspešná súd rozhodol, že je povinná štátu tieto trovy zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie v lehote 15 dní od dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní svoju povinnosť vyplývajúcu mu z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.